

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. бр. 06/2005**

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 05.09.2006. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан свима.

Констатује се да је веће у неизмењеном саставу.

Констатује се да су на главни претрес приступили:

- **Заменик Тужиоца за ратне злочине Богдан Станковић,**
- **Пуномоћници оштећених, адвокат Драгољуб Тодоровић и Наташа Кандић,**
- **Оптужени Медић Слободан, његов бранилац, адвокат Перковић Мирослав,**
- **Оптужени Петрашевић Пера, његов бранилац адвокат Левајац Зоран,**
- **Оптужени Медић Александар, са браниоцем адвокатом Фајфрић Жељком,**
- **Оптужени Вуков Александар и његов бранилац адвокат Левајац Зоран и**
- **Оптужени Медић Бранислав.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је са Јеврићем, да ли се зна, за адвоката Јеврића?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја ћу га мењати

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, како ја то знам, колега, морате ми рећи, добро.

За адвоката Јеврић Зорана, јавља се адвокат Перковић Мирослав, који ће га мењати на данашњем суђењу, уз сагласност оптужених.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли тако? Добро. За данашњи претрес смо позвали сведоке Гркинић Мирослава и Шандор Данила. Реците ми, ко је дошао?

- **Присутан је сведок Гркинић Мирослав.**

Констатује се да на главни претрес није приступио сведок Шандор Данило.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес одржи.

НАСТАВАК ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре него што кренемо у доказни поступак, сада морам веома озбиљно да вам саопштим да сам чула да је било неких проблема пред суђење и пред суднициом. Ја бих вас најлепше замолила да се тако нешто не дешава убудуће и ја вас сада јавно упозоравам да тако нешто заиста нећу толерисати. Никакве врсте инцидената у судници, у згради суда нису допуштени. Ради се о озбиљном поступку где имамо пуно оптужених и где имамо доста породица оштећених и било какви сукоби те врсте су недопуштени. Недопуштено је, пре свега, од неког основног васпитања и понашања лепог, а да не кажем од неког понашања које се очекује у судници, а нарочито у оваквим поступцима. Значи, било каква врста сукоба, вербалног или сличног, било каква добацивања са било чије стране, од суда неће бити толерисано. Ја сам чула данас да је било неких проблема. Дозволила сам да уђу у публику и да бих вам данас ово све саопштила, али вас заиста упозоравам да следећи пут то неће бити толерисано и та лица неће моћи бити присутна, па уколико вам је у интересу да присуствујете суђењу, ја вас молим да се уздржите таквих понашања убудуће. Изволите.

АДВ. ЗОРАН ЛЕВАЈАЦ: Ја сам такође сазнао, Ви ћете ми то потврдити или не, да се у публици налази човек који је на једном од претходних суђења изазвао инцидент и према тврдњи никога другог до судске полиције на том претходном суђењу, егга отпес псовао мајку српску. Уколико се тај човек налази у судници, ја ћу се извинити судском већу, без жеље да правим било какав инцидент, ја у овом суђењу нећу учествовати док је он у судници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја заиста мислим колега да не треба да правимо сада заиста изнимне ситуације. Ја сам данас врло јасно упозорила све присутне и рекла да је то последњи пут да тако нешто може да се толерише. Заиста мислим да то што сте Ви сада рекли – да не би присуствовали не би било у реду, јер нема никаквог разлога да се ово суђење не настави на начин како је и настављено. Значи, суђење се заиста

одржава својим редоследом. Ово су неке ствари које се дешавају ван суднице и које, пре свега, треба да буде ствар обезбеђења и неких других, да кажем, органа који немају везе са поступком. Пошто ми водимо поступак овде као веће и пошто смо заузели овакав став како што јесмо и пошто се то десило на такав начин како се десило и пошто сам ја, пре него што смо кренули, упозорила да се то од сада неће толерисати, ја заиста мислим да нема потребе да правимо сцене и да одлажемо суђење због тога што Ви имате такав став. Сви ми имамо став, није битно ко је изазвао и ко је коме шта рекао, уопште није битно. Нико од присутних то не може да каже. Значи, није битно да ли је страна ова или она, да ли су оштећени или се ради о родбини оптужених, није битно, углавном то је понашање које не може да се толерише, ни у судници, ни у згради суда. Ја мислим да је ово било доста јасно што сам рекла и надам се да више неће таквих инцидената да буде, а ако буде, ја сам рекла да ћемо предузети мере и нећемо дозволити, све оно што је предвиђено у закону, што можемо да урадимо.

АДВ. ЗОРАН ЛЕВАЈАЦ: Председнице већа, ја врло поштујем Ваш став и заиста ћу учинити са своје стране да дам максималан допринос томе да се у судници одржава ред на начин на који сте Ви то и чинили и у појединим ситуацијама оправдано опомињали и одбрану и нисте толерисали, условно речено, одређене екскурсе од онога што би било примерено у овој судници. Али, не бих могао да се сложим са Вама, са Вашим ставом, да човек који је то рекао, према казивању судске полиције, остане данас на суђењу због тога што је минимална санкција само утолико да не буде присутан. Са човеком који ми је псовао, између осталог, и мени, дакле егга отпес мајку српску, ја нећу да седим у судници. То није став према судском већу, то није жеља за било каквом опструкцијом, имате једноставно решење, удаљите тог човека из суднице и можемо наставити суђење или дајте паузу да се, на крају крајева, саберем после сазнања да се у судници налази. То не дозвољавам ни на који начин. Може колега Годоровић, мој драги колега да се насмеје, али осећање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, молим Вас, уопште није моменат за било какве дискусије.

АДВ. ЗОРАН ЛЕВАЈАЦ: Заиста за смех, то Ви морате интервенисати, али заиста, ако неко може да то истолерише, ја не могу и једноставно то нисам васпитан да отрим. Значи, минимално што можете да учините и даћете пун допринос законитости овог поступка, тиме, ја не знам ко је тај човек, нити бих желео да уопште знам, нити ме уопште интересује ко је. Нико од нас, дакле ја лично, а то се односило и на мене, није ми падало на памет да било кога опсујем, да било кога прекорно погледам, штавише, са дужним пијететом смо слушали исказе оштећених и морам да признам, свима нам је било тешко због свега тога што се догодило и ако сам ја понео такво осећање, онда неко ко долази овде да прати суђење, не може да псује мајку српску, не може да псује ничију мајку. Ја Вас молим да дате паузу, да бисмо, једноставно, расчистили ово питање. Да ли је било неких ургенција да он уђе и тако даље и да ли неко може да пређе преко свега овога, можда може. Адвокат Зоран Левајац преко тога неће прећи. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да Вам кажем, колега, апропо овог догађаја. Ја сам и раније чула, на претходним суђењима да се ситуација слично дешавала и у супротном правцу, заиста, исто у згради суда, негде у ходнику, значи и са стране, да ли породица оптужених, да су исту реакцију имали у односу на оштећене и врло сличан коментар, у смислу псовки. Сада смо то овако изнели, пошто се појавио као проблем и зато сам ја ово изговорила ово што сам изговорила, да не бих понављала. Заиста такве ствари су испод, ја сам рекла, основног васпитања, да не причамо даље

уопште о некој култури понашања и у суду, и уопште у животу. Према томе, сматрам да је ово упозорење сасвим довољно да би могли да не пропустимо суђење и да нам не пропадне дан, јер нема смисла, заиста, због неке процедуре наше, а што се тиче паузе, ми ћемо направити паузу, уколико то желите, нема никаквих проблема. Да ли Вам је довољно двадесет минута или пола сата? Направићемо паузу, а Ви размислите још о томе, па ћемо да видимо.

АДВ. ЗОРАН ЛЕВАЈАЦ: Председнице већа, ако то постоје две стране, ја мислим да ту постоји само нешто што треба третирати као публику, ако сте имали сазнање да је неко, како Ви кажете, са ове стране, мада ја ту видим само једну страну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, са стране оптужених, породице, ја сам рекла, оптужених, прецизирала сам.

АДВ. ЗОРАН ЛЕВАЈАЦ: Ако је то тако, онда ја не бих ништа имао против, штавише заложиио бих се да и они буду удаљени из суднице. Али, пазите, од судске страже такву информацију нисте могли добити, јер то није било тако или бар не у овој форми у којој је речено. Псовати свима мајку српску, то не може да прође, бар не санкционисано тиме да дотична особа не буде у судници. То је минимално и никаквих проблема нема. Мени је најмања жеља, уверавам Вас, уверавам Вас, можда је примитиван начин прибављања ауторитета својим речима, али, верујте ми, четири ми моја сина, није ми жеља да правим било какву опструкцију, али нећу да будем у истој просторији са човеком који је и мени псовао мајку српску.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председнице већа, као бранилац, могу да се изјасним, ово је очигледно сада и процесни проблем, па имам право да се изјасним и да дам своје мишљење. Ја као бранилац увек се солидарисем са својим колегама, али овде видим да постоји један други проблем. Овде је проблем ингеренције, да ли суда или извршне власти, односно обезбеђења. Ви сте сами рекли да је инцидент био ван суднице, значи, у самој згради. Према томе, за то је надлежно обезбеђење које врши процену да ли одређено лице може да уђе у зграду. То лице, колико ја знам, ја сам сад анрасан упознат са тим, није овде ни сведок, нити има некакву процесну функцију, где би суд одлучивао о томе да ли треба да дође. Ако је то лице већ пуштено, јер овде ми не говоримо о некоме ко ремети ред и мир, па треба бити удаљен. То је ингеренција, свакако суда који поступа у том предмету. Међутим, овде је ствар да ли једно лице може да уђе у зграду, а мислим да је то само процена обезбеђења, јер они су људи одговорни овде за наш интегритет, за безбедност, на крају свих овде учесника, и оштећених и тако даље. Они су људи који одговарају за ту безбедност. Ако сте Ви одлучили, по Вашој процени, да то лице треба да му омогућите да буде присутно овде, ја бих онда предложио да то лице, а претпостављам да је под некаквим емоционалним набојем или било шта, што се може дозволити, реаговало тако како је реаговало, онда је то лице сада, барем из пристojности и из дужног поштовања према овоме суду који суди овде и где су ови сви оштећени присутни, дужно да се извине целом скупу, у том смислу да није мислило тако и нема, по мени, ја бих се онда сагласио, а мислим да ће и колега Левајац се тада сагласити, да тај господин, на тај начин покаже да он није мислио ништа лично или онако како сте Ви то третирали. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Изволите.

АДВ. ЖЕЉКО ФАЈФРИЋ: Слажем се са колегама и једна замерка Вама. Ви овде говорите о култури и лепом понашању. Није овде ни Ваш посао ни наш посао да говоримо о неком лепом понашању и култури, него да се штити ово суђење. Са тим изразима, са тим понашањем тај младић је овде повредио ово суђење, овај грб овде

који Вам стоји изнад главе и уопште ову Државу која му је пружила гостопримство и мислим да би се и о томе морало водити рачуна, према томе, да мало мање причамо о кућном васпитању, а да штитимо интегритет овог суђења и поштовање овога суда и коначно вас као судско веће. Толико, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Изволите.

НАТАША КАНДИЋ: Овде браниоци оптужених говоре о неком човеку, о неком лицу, а сви врло добро знају да је у питању младић коме је отац стрељан и наравно да је имао, оно што је природно, да је имао јаку емоционалну реакцију након свог сведочења. Он је пред свима нама овде говорио и то није никаква одрасла особа. Он је као дете испратио свог оца и ово што каже адвокат Левајац, да је он искрено саосећао, ја сумњам да је искрено саосећао. Да је искрено саосећао, никада не би рекао данас ово што је рекао, да тражи да тај човек изађе и да покаже такво несаосећање према некоме ко је млад, ко гледа снимак на коме му је убијен отац, на коме отац тражи да пије воде, нема тога ко му даје воде. То је један страشان емоционални тренутак. Није му пало напамет да смирите овде у публику, када кажу глава за главу, када кажу, Сафети Мухић која је гледала снимак, убиство свога брата, када јој кажу, завежи Балијо. То нисте приметили, али сте приметили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте се, молим Вас, директно обраћати.

НАТАША КАНДИЋ: Али је примећено када један младић, тек што је напунио осамнаест година, значи, испратио је као дете свог оца, када он има јаку емоционалну реакцију, када види, види суђење и види оне који су пуцали. Да сте били искрени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вам кажем нешто.

НАТАША КАНДИЋ: И да сте на искрени начин рекли, ја бих стварно уважавала, али сте неискрени и при том Вас баш брига.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вам кажем, не можете се лично обраћати адвокату и Ваше виђење ствари, процену емоција других особа, нећемо вршити у судници ни са чије стране. Без обзира на емотивне набоје које имамо у сваком кривичном суђењу, значи од редовних па до оваквих суђења, ми не можемо да реагујемо у моменту како нас емоције носе, нико не може да реагује, не само оштећени, оптужени, њихове породице, ни веће, ни било ко. Према томе, било каква емотивна реакција оваквог типа, није дозвољена у згради суда. Не знам да ли требате поново да дате реплику. Ја сам заиста довољно рекла, ако ћете у смислу овога.

АДВ. ЗОРАН ЛЕВАЈАЦ: Када неко, ко према српском народу има тако мало емоција, а говори о емоцијама и процењује моје емоције, рећи ћу Вам само неколико детаља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам зато и рекла да не могу да се процењују туђе емоције, заиста.

АДВ. ЗОРАН ЛЕВАЈАЦ: Само ћу Вам рећи неколико реченица, извињавам се, направио сам лапсу, само неколико реченица. Нека се ко пожели зло било коме, само око теме искренности и искрених осећања, ко пожели некоме зло, нека се њему догоди. Чак је и нова заклетва за сведоке таква, да треба да пробуди оно што је најморалније у човеку, у циљу казивања истине. Ово је страшно што госпођа Кандић говори. Ја сам чак саосећао и када јој је петарда пукла под ногом и рекао сам, ово није у реду. А то што смо направили циркус од тога, то је посебна прича.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала Вам. У реду, сви смо изнели сада наше мишљење. Направићемо паузу.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се направи пауза у трајању од двадесет минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ћемо до тада, надам се, смирити страсти да можемо да наставимо суђење, јер мислим да је било све довољно речено. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још једном, добар дан свима. Да ли можемо да наставимо са суђењем?

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес настави после паузе од двадесет минута.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

СВЕДОК ГРКИНИЋ МИРОСЛАВ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим вас, хоћете га увести.

Упозорен, поучен, положио заклетву, па изјави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте Гркинић Мирослав?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Пре него што почнемо са Вашим саслушањем, само ћемо узети неке основне Ваше личне податке. Име оца?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Тодор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, када сте рођени и где?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: 31.12.1958. године, Винковци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На којој адреси станујете сада?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Привина Глава, ЈНА 12.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Шиду?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Околина Шида.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, у реду.

**Од оца Тодора, рођен 31.12.1958. године, Винковци, адреса пребивалишта
Привина Глава, ЈНА бр.12.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте давали исказ пред истражним судијом, сећате се да
сте дали исказ?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И претпостављам да се сећате шта сте тада рекли?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Па, сећам се сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре него што почнемо са Вашим саслушањем, само треба да
Вас упозорим да се саслушавате у својсу сведока и да сте дужни да говорите
истину, јер лажно сведочење је кривично дело, сем оних ствари које би лично Вас
или неког Вашег блиског изложило кривичном гоњењу или великој материјалној
штети или тешкој срамоти. Такође сте у обавези да положите заклетву. Текст
заклетве се налази испред Вас, па да је прочитате.

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ:

**Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само
истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.**

Упозорен, поучен, положио заклетву, па изјави:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли остајете при ономе у глобалу што сте рекли код
истражног судије?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Да.

Остајем при свом исказу из претходног поступка, с тим што наводим:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците нам сада, пошто Вас сад први пут саслушавамо овако
јавно, на главном претресу, значи пред већем и свим другим присутним, испричаћете
нам неке ствари које Вас је од прилике већ и питао истражни судија а и које Вас ми
будемо питали. Да ли знате, почећемо од тога, шта знате о овој јединици
Шкорпиони, од када знате, кад сте чули, да ли сте Ви некада ту били, да ли сте на
било који начин били повезани с њом и све друго што знате у вези са тим?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Јединицу Шкорпионе, познам их одлично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све, који су припадали?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Све, у већини случајева, њих 60-70% познам.
Зато што су то моје комшије, пријатељи, колеге, другови, браћа, суборци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је био командант?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Медић Слободан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли знате од овде присутних оптужених, да ли њих познајете све?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли знате ко су оптужени у предмету?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Како не. Били смо заједно тридесет и више година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте Ви некада били у овој јединици?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте Ви били?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Па више пута, добровољно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Били сте као?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Кад је требало ишао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као учесник сте били?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Добровољац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад Вас је питао истражни судија ово исто питање, као ја сада, «јесте ли Ви били у тој јединици», Ви сте рекли «не»?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Ја знам да сам био а сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не, ја Вас зато и питам?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како знате о јединици, Ви сте рекли јединица је била у мојој близини?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви били у тој јединици, Ви сте рекли «Не». Па сад јесте ли били или нисте били?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Овде пише да морам говорити истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Па ја говорим истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па и код истражног судије сте морали говорити истину?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Тамо могу и да лажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете да лажете?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је исто суд, знате?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: То је истрага, а овде се мора говорити истина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вам кажем ја нешто, пошто Ви ипак нисте по професији правник?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И не знате у суду се мора говорити истина и у истражном поступку?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Ево, сад говорим истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И на главном претресу. Значи то што сте рекли у истрази да нисте били у јединици, то није тачно?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Имам право и да лажем у истрази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, немате. Немојте молим вас реаговати стварно. Немате право уопште да лажете у суду, таман посла. Добро, значи били сте у јединици, кад сте били?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Па био сам као добровољац, био сам у Лици, Личко Петрово село.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и значи ишли сте и на терене?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На који сте све терен ишли?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Био сам у Лици, Личком Петровом селу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јесте ли још на неком терену били?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На овај терен у Трново, да ли сте ишли?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Био сам као председник Општине сам био тамо у посети један дан. Ја сам био председник Општине Мирковци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И у том периоду?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Био сам на Јахорини, сусрео се са командантом, био сам тамо један дан и вратио се назад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте у Трнову били или само на Јахорини?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Не, само на Јахорини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На Јахорини. Добро, кад је то били кад сте Ви били на Јахорни, да ли знате?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Па то је било те године, сад не могу тачно да се сетим, јуни, јули, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта сте Ви лично радили на Јахорини, којим поводом сте отишли тамо?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Отишо сам да их посетим, да их видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и ским сте тада били у контакту?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Са господином Медић Слободаном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је још неко био од јединице са њим заједно и са Вама?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Па били су они наши пријатељи, другови, колеге, саборци, сад не знам тачно поименице ко је све био ту, ал седели смо, разговарали, појели смо једно јагње и ја сам се вратио назад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је све Ваше присуство у току тог дела, док су они боравили?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Тога дана, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте на само Трново долазили, где су они били?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте. А ту кад сте рекли да сте били на терену у овом Личком Петровом селу, јел тако, тамо сте били?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте тамо радили?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Тамо сам био као борац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли имали неку функцију?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Имао сам пушку. Нисам имао функцију имао сам пушку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, мислим, јесте ли били неки командант ил сте били војник обичан?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Не, не, војник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колко сте дуго били тамо?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Па били смо једно 14-15 дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то било?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: '94.године, у новембру месецу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се дешавало на том терену?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Па рат, знате како је у рату. Ратовало се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то Вас питам, реците ми шта сте, какав сте задатак имали, јесте ли имали неки задатак?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Па задатак који смо имали, обавили смо и вратили смо се назад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па који је био задатак?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: па да држимо линију између Републике Српске Крајине и V корпуса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И остали сте две недеље тамо, кажете петнаестак дана?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Тако, две, три можда, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико је било уопште војника том приликом на терену?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: наших војника, који су самном заједно били и са командантом Медићем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, из јединице Шкорпиони?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Па било нас је можда једно стотињак тако, не знам тачно број.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли тада имали већ ви назив Шкорпиони, јединица ова?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Да. Мислим да да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта сте имали од опреме, јесте ли имали неку униформу?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Пушку, униформу, све, чизме војничке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Униформу, све. Шта сте од оружја имали?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Аутоматску пушку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само то?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте имали пиштољ или нешто још уз то?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како је уопште дошло до тога да Ви одете на тај терен?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Па отишо сам добровољно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то нам испричајете мало. Код кога сте дошли, коме сте се јавили?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Па исто моји људи из села, које ја познам с којима са живио тридесет и више година и нормално да сам ишао с њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сад коме сте дошли да се јавите. Где сте отишли, јесте ли у касарну отишли?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Команданту Медићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли у касарну отишли?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Па не, ми смо комшије, ми смо две куће једна од друге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и дођете код њега и кажете ја хоћу да идем на терен, како, опишите нам мало како се то десило, па не знамо ми то?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Па лепо, дођете и идете у рат и вратите се из рата, останете живи и то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре него што одете у рат, дођете значи код Медића и кажете, ја хоћу да идем са Вама на терен.

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте знали да они треба да иду на терен?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Па ту смо, како не би знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причало се о томе, јел?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Па да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта Вам он каже?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Па може, зашто не може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви онда дођете јел, у касарну?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел узмете неку опрему?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Обучем се и пушку, имао сам већ и своју пушку, нисам морао да узимам, ишли смо на терен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате јел ова јединица Шкорпиони имала неки свој организациони састав, јел имала неке чете, неке водове, шта је имала?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Па имали су нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Као и свака регуларна војска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су имали?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Команду, чете, водове, одељења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, па где сте Ви припадали?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: У одељење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одељење за шта је било то?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате које је одељење било?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Па био сам у одељењу тамо неки, тринаесто неко прасе да ту стоји и чува и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми, јел био неки командир тог одељења?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: па био је, не сећам се ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Вас то Медић тамо одредио да идете?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вам је рекао?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Буди ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том одељењу?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Буди ту, бори се, часно погину, ако будеш требао, међутим нисам, остао сам жив.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Како сте отишли Ви на терен, чиме сте ишли?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Аутима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аутомобилима?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Комбијима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли ишли неки камиони?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: И камиони нормално и аутобуси и тако. Сва пратећа опрема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И вас стотињак је све време било на терену?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте се враћали или у међувремену нешто, неко од вас или сте све време?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Кад смо се вратили, онда смо се вратили, више нисмо ишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли је Медић имао неког свог заменика у то време?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Било је више заменика а који је не знам тачно био тад, јел мењало се њих пар, те овај, те онај, тако да не знам тачно који је био, да не лупам и да не лажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми да ли је он имао неко своје обезбеђење?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Своје обезбеђење нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је био у обезбеђењу?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Па, углавном то обезбеђење је и сад око њега, углавном, сад су ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да ли знате неког да наведете од имена, ту су?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Па ето, Медић Александар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то Вас питам?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Пера Петрашевић, Бранислав Медић, овај мали Вук и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су сви били у његовом обезбеђењу?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Били су нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли су они ишли на терен или су само њега обезбеђивали?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Ишли су и на терен и њега су обезбеђивали, зависи по потреби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим, јесу ли стално били уз њега или?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Ако је командант на терену и они су на терену, ако је командант у штабу и они су у штабу, то је нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је још неко можда био у његовом обезбеђењу сем ових лица које сте сад навели?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Па било је, било је, мењало се то знате. С времена на време, оде овај, дође онај и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то значи да су ова лица које сте навели били стално ту а да су се други мењали, или су се и они мењали?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Па и они су се понекад мењали, углавном су били. Били су и други и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао неког свог возача, или?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Па, највише је он возио сам, а онда некад да неком другом да вози и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците нам шта је?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Највише је имао поверења у себе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је возио, да ли знате шта је, јел има?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: То кад смо ишли на терен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Уопште ту, док?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Комби?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел имао још нешто што је возио ту док сте се налазили мимо терена ту у касарни?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Не, то је био само тај комби који је био, с којим смо ишли на терен и вратили се назад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иначе када се вратите, па када сте ту у месту, јел имао неко своје возило?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није имао.

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Где, кући мислите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што нам сви сведоци кажу да је имао неки цип и то, па Вас зато ја питам да ли Ви знате?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: А, кући мислите, дали је имао кући, приватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немислим кући, мислим ту док се борави у касарни, када није на терену?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Незнам ја у касарни, ја говорим ово за терен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли некад били у касарни?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Па био сам како не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим, јесте ли били као припадник Шкорпиона у касарни?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Не, него овако сам одлазио тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Долазили сте у посету?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Па да, одем тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па то Вас питам, значи кад је ту негде, кад то кажете иде кући, шта је тад возио?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Па ја не знам дал је био, ја мислим да је његов цип није био од јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то Вас питам?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Јел он је то возио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај цип?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Од јединице. Од касарне до куће, од куће до Бачке Паланке, Новог Сада, Београда, свуда смо се возали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тада, јел и тада ишло обезбеђење са њим?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Па јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Увек?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Па ишло сам и ја како не. Било нам је лепо, дружили смо се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, ту у касарни, кажете да сте долазили повремено, јел никад нисте боравили у касарни?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нити сте радили на обезбеђењу?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто је уопште та јединица формирана, да ли знате, одакле та јединица постоји?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: То морате питати господина Мартића. Он то сигурно зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Ја могу да нагађам а тачне податке не зна нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нама су рекли ту сведоци а и окривљени који су саслушани да је требало обезбеђивати нека нафтна поља која се ту налазе?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: То јесте, обезбеђивала се нафтна поља, ко је направио ту организацију, шему, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате можда, када је та јединица прерасла у ту војну јединицу?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате. А реците ми, да ли знате одакле им опрема, оружје, униформе. Како су то набављали?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Опреме је било, судкињо драга, колко год желите, само сте требали имати срце за борбу, а опреме је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, морала се од негде набавити, није могла?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Е то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате у вези тога?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Куповало се и тако, шверцовало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате коме је припадала ова јединица уопште?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је припадала војсци, полицији, да ли је било коме припадала или је била самостала ил то?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте некада видели евентуално да је долазио неко од неких функционера војних или полицијских?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Па било је људи, долазило је да се једе, да се пије, кад се боре-нигде никог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате да је неко учесталније долазио од осталих?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте виђали некога?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Па било је тих који су волели те јагњеће, бригаде и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко су рецимо били?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Па рецимо ја сам волео јагњетину и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, мислила сам од високих функционера. Немојте се смејате, ја уопште не видим што је смешно заиста, потпуно нема везе никакве са смехом, шта је смешно, сви ми волимо нешто да једемо, то је потпуно нормална ствар. Значи без смејања, то је потпуно нормално што волите. Питала сам Вас од тих високих функционера да ли сте виђали некога да долази?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте виђали?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Не. Чује се тако, прича се био је овај,био онај, а дал је био или није, ко зна, људи свашта измисле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то је исто тачно. А рецимо за кога се то прича да је био?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Не знам, заборавио сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Именима баш не баратате?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: заборавио сам верујте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, није ни чудо. Добро, и шта сада Ви, јесте ли Ви чули да су они ишли на Трново уопште, на неко ратиште на Трново?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Чуо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте чули?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Да су позвани да иду, да одрже терен тај који су држали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви се тада нисте пријавили да идете добровољно?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Ја сам био на функцији тад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тада сте већ обављали?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Да, ја сам тад био већ заслужни функционер, политичар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па из тог разлога нисте ишли?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли знате како је прошло тај терен?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Па, не знам тачно, мислим да је било пар рањених, није нико погинуо, или је један можда погинуо, не знам сад тачно, углавном добро је прошло, није било пуно погинулих и пуно рањених.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А знате колко су остали тамо?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Па не знам тачно, верујте, дал је двадесет, месец дана, петнаест, не могу, то Вам не могу рећ тачно, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате нешто у вези те касете о којој се причало по месту и околини, о неком снимку о нечему?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: О касети, знам како не бих знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па шта знате?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Пошто сам ја био на функцији тад председника Скупштине Општине Мирковци, јединица је дошла, то је моје село, друга кућа од мене, трећа, бабе, деде, жене, стрине, ујне, куме, гледају касету, каква касета, шта, дошо командант са терена и донео касету. Нормално отишо сам код њега кући, из добре намере сам му рекао, Слободане, био је он и његов отац кад сам реко «па склони то брате мили, код мене долазе сваки дан људи из белог света, распитују, гледају, шпијуни разно разни, ако треба неко да има ту касету имај је само ти, немој да се то тако шета по селу», то је моја добра намера била да му скренем пажњу да то склони, он се наљутио, ја сам му рекао немој то ће те коштати главе, ево сад се то и десило, десет година после тога Медић Слободан у истрази, дал је крив или није то ћете ви доказати, јел тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви гледали касету?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Јесам, гледао сам је ово мало преко телевизије, овако, онако, гледао сам је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том моменту када је он дошао са терена и када су те бабе, стрине и тетке гледале, да ли сте тада гледали?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Тад моментално нисам гледао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како сте знали шта је на касети да би му рекли?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Па причало се, стрине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се причало?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Па причало се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: О свему томе што сте гледали и Ви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То се причало.

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Да, тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви нисте тада погледали?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Тада нисам гледао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него сте само на основу прича отишли њему да кажете?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Јесте., да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како сте, можда то није истина, како нисте сумњали у истинитост, то што, знате како је прича је прича, сами кажете свако прича свашта, па како?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Па не може. Знамо ми код нас ко лаже ко говори истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, по том критеријуму?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Село је то мало није то Београд, шта је нас шездесет домаћинстава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Вам је то био критеријум?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Онда ми знамо да овај чика говори истину, овај чика, пардонирам разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да није проблем?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Е то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сте по том критеријуму поверовали, зато што су Вам људи то рекли, јел?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Јесте, тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И значи, кад је он то саслушао Вас?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Изгрдио ме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вам је рекао?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Па рекао ми је свашта, ал добро нема везе, ја сам то опростио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, шта је то свашта, није истина или?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Па изгрдио ме, шта ти имаш с тим, шта је тебе брига и тако, као и што немам ништа и шта ме брига, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и онда шта бива, Ви сте се с њим, јесте ли се после виђали?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Дружили, виђали, све је то било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дружили, значи то је било само том приликом?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Да, све је то, нормално теко живот после тога, све до обелодањивања те касете и објављивања у Хагу, ово, оно, е онда долазе мени трауме. Мени долазе трауме госпођо судкиња.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, какве?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Годину дана овог чичу витлају са брда на брдо, тамо, вамо, овај чика је продао касету, узео је милион евра, два милиона, шамарају се цифрама то је страшно, а овај чика нит је продао ту касету нит има везе с тим, разумете, е тад Мирослав Гркинић спава с пушком и тако, пробуди се гледа, кер лаје, аха нема никог, добро је, децо спавајте и тако. Долазе ми господа из Државне безбедности, прије годину ипо дана, пет, шест сати ме тамо испитују, овако, онако. Дриблају мене, који нити крив ни дужан, а они који су криви и дужни ти су, њима је лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле њима идеја да би баш Вас изабрали за неког ко има везе с касетом?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Увек то тако, није то први пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Ви мислите, имате ли Ви идеју?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Па '91., сам ја био издајник, моја прва жена је била Хрватица, ондах су измислили да имам, ја сам био командант одбране у селу, каже има радио-станицу његова жена, комуницира са Усташама, он има радио-станицу, то се доказало да то није, али знате како је то било тешко, тад '91., и сад исто је то тако било тешко, дошло је ево видите, сад сам ја ту у својству сведока, којег сведока, каквог сведока, шта ја треба да прихватим на себе, само Ви то реците, ја ћу то прихватити, слободно, без гриже савести, ако моје прихватање ће значити неком слободу, ја прихватам све што Ви кажете сада, значи, све што Ви мислите да ја јесам ја ћу то прихватити нек неко буде слободан а мене затворите, јер мени је ова слобода затвор, ова слобода коју ја сад живим то је за мене затвор, јер ја немам слободу кретања, како ја желим и како оћу, а онај ко је то све одрадио, тај има слободу кретања и њему је лепо, а мени се товари на моје ове плећке, докле ће издржати ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад овако, ми нећемо да нам Ви нама ништа кажете сем оног што знате?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте овде сведок, значи нисте осумљичени, нит сте окривљени, нити сте у било којој форми потенцијални окривљени, Ви сте сведок,

сведок у кривичном поступку је лице за које се претпоставља да има одређена сазнања у вези предмета који се суди, ми Вас само у вези тих сазнања питамо и ништа нас друго не интересује?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Изволите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, значи то да ми желимо да Ви нешто кажете, ми ни не знамо шта ћете Ви рећи, ни шта Ви знате, само то хоћемо да Ви кажете шта знате, и уопште нас ништа друго не интересује, ја Вас зато питам, одкуд су баш Вас изабрали као лице које би имало неке везе са касетом, имате ли о томе нека сазнања, ако немате Ви кажете немате или имате, значи баш Вас од целог села, од Шида од свих приградских, од свих могућих баш Вас изабери, да ли то има неке основе или не, ако Ви не знате Ви ћете рећи не знате?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Ја сам човек мекан и имам слатку крв и све те разво разни ти анти елементи се лепе на мене и пију ми и сисају крв годинама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи без икаквог разлога баш су Вас одредили?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте Ви имали уопште ту касету некад код Вас у рукама?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никад је нисте имали?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте било шта предузимали сами или са неким у вези те касете?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа, да ли познајете Косановић Душана званог «Сова»?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Како не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли знате да ли је он имао неке везе са касетом?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Ја сам дао изјаву прошли пут а могу то и сад да поновим. Господин Косановић Душан звани «Сова», јасно и гласно предао је касету госпођи Наташи Кандић она је ту, Наташа Кандић проследила даље и десило се то све што се десило касније и ово сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како Ви знате, да је Душан Косановић предао касету њој?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Како не бих знао кад његов рођени брат који је остао у селу, на по села тамо где ја живим причао је, не преда мном, него пред десет људи је причао где му је брат, где се налази и шта је урадио да би отишо тамо где јесте и сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А да ли сте Ви били присутни приликом те предаје касете?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте. Да ли сте Ви било на који начин вршили било какву дистрибуцију те касете?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто имамо сведока који су тврдили да Ви јесте, па Вас ја зато питам, да ли сте?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви познајете овога адвоката у Тузли, неког адвоката?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ишли некад код њега?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте радили?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Па моја жена је из Шпионице, и тамо смо ишли у вези неких некретнина и тако, о наследству што је она имала и тако, по томе познајем господина адвоката.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ишли код њега у вези касете, ове о којој причамо, икада?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате да је он дошао у посед те касете некада?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Не знам то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из приче или било како?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Било је прича разно разних.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви значи никакве везе око примопредаје касете као што сте нам сад рекли немате, сем што сте то чули као и сви други сељани ту, грађани?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а то што кажу да сте Ви били тај дистрибутер те касете, Ви кажете да немате везе са тим?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Па да сам био, не бих био овде. И сигурно би био девизно поткован да бих могао да живим где ја хоћу да сам то урадио, али нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви знате да се то прича за Вас?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Како не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто се прича, што су Вас изабрали, ако никакве везе немате, покушајте ми објаснити?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Ја морам да улазим у неке личне ствари сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објасните ми?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Да објасним Вама. Гледајте овај чика Мирослав Гркинић живео је у Шиду, имао је стан, локал-месницу, то је све пропало, бомбардовање, вамо, тамо, осиромашило се као и сви ми, као и ова наша држава и овај наш народ, продао сам стан и одселио у Привину главу, Привина глава то је место 8 километара од Шида, где ја сад живим. Продао сам стан у Шиду да бих купио тамо кућу, на моју несрећу у том селу живео је господин Косановић Душан звани «Сова» и од тада почиње та повезаност између мене и њега, ја не могу рећи, човек је мени помого, дао ми је моторку да нарежем дрва, вако, нако, ово, оно, ето то је нешто смо око пчела радили и то, а што се тиче касете то је његова својина с којом је он махао, не једну годину, већ више година, од '96., до тог дана, он је стално то поседовао, имао и то су сви знали, знао је и господин Медић Слободан, и он је то знао, зашто није реаговао да се то склони, да не дође до свега овога, ја не знам, то он зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли Ви знате Данета Шандора?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Шандор, то има тамо један чика у Шиду, Дане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Познајете га?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Познам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Познајете ли Перу Кеца?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Из виђења онако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Буцу Црнобрњу?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: То ми је кум. Његова мама крстила мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Колико сте с њима били уопште у контакту, са ове четири особе за које сам Вас сад питала?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Ја сам био с њима у контакту али неке друге послове смо радили, које није за овај суд, али нисмо радили што се тиче касета, неке прљаве работе, да Вам кажем искрено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што имамо сведоке који тврде да сте управо Ви заједно са овим лицима однели и предали ту касету. Да ли је то истина или не, адвокату овом што сам Вас сад питала?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Ти сведоци лажу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи нисте предали?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте Ви са њима уопште било шта разговарали у вези касете?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте. Никакве везе вас четворица заједно нисте имали са том касетом?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нити са овим адвокатом кажете у Тузли, сем овог дела што, око тог наследства неког?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Јесте, тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли имате Ви нешто да кажете што сматрате да је битно, сад имате прилику овде да кажете пред свима, што Вас ја нисам питала а у вези овог догађаја?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Немам шта да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: ВИ кажете да знате ко је предао Наташи Кандић касету, јел тако, сад сте нам то рекли?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Па, брат је његов дао изјаву, не преда мном, пред пет људи у Привиној глави, пред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али не пред Вама, немате Ви никакве везе са том предајом касете и то, ништа Ви ту нисте имали?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала Вам. Изволите?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Изузев овог терена на Личко Петрово село, јесте ли још имали прилике да будете добровољац у овој јединици?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Само тада, тих петнаест, двадесет дана?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли Вам је то време уписано у неке Ваше исправе, папире, војничке књижице, евиденције и тако даље?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Не, ја немам ратног стажа ни секунде, нисам уписао нити желим.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Колико дуго сте били председник Општине Мирковце?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Две ипо године.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Две ипо године, од?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: '95., до '97., половином '97.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је тамо била, на територији Општине Мирковци, стационарирана каква војна јединица?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Било је више војних јединица, био је корпус, XI корпус је био код нас.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: XI корпус?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Стационаран у Вуковару, он је покривао комплетну територију.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ко је био командант корпуса?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Не могу да се сетим имена, генерал Лончар.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Лончар, у Мирковцима да ли је била
каква јединица?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Пуковник Плавшић је био у Јанковце командант.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Шта је то било тамо?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Војска, наша војска Српска.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Само војска, не него оно организационо
ако се разумете уопште у то?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Чим је био пуковник, значи био је командант
неког пука, јел тако.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Пуковнија, шта то покрива, три, четири чете,
тако нешто.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па због тога да се надовежем на оно
питање колеге председавајућег, где је ту ова јединица Шкорпиони?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: У Ђелетовце.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, не у локацијском смислу, него у
том неком војно-организационом, полицијском или не знам ни ја каквом другом
смислу, знате, били сте припадник те јединице?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Командант можда, командант Медић, они су ту
сурађивали, разговарали, преговарали, договарали и.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је неко са Вама, Ви сте рекли да
сте ишли као председник Општине Мирковци у посету тој јединици?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли то значи да је та јединица
припадала територијално, Ђелетовци да припадају Општини Мирковци?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Јесте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И припадници те јединице су људи из
села те Општине Мирковци?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Јесте, па.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је неко од војних старешина
ишао са Вама у посету на Јахорину?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Не, него сам ја приватно сам ишао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Само Ви?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, тужиоче изволите, пуномоћници?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Прво питање, да ли је њему познато да је јединица
Шкорпиони имала било какве везе са МУП-ом Србије, било од набавке оружја,
опreme, контакта неког.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате уопште у вези, тај неки, неку сарадњу да
кажем, између, то сам ја од већ и питала, између Шкорпиона, било са војском било
са полицијом?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Био је на Јахорини, тамо су јели јагњетину, да ли
зна како су они дошли на Јахорини, је ли видео како.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су Шкорпиони дошли?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате како су они дошли?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Не.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Је ли било неких аутобуса.

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Па било је нормално.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, они су били мало на Јахорини, па мислим да ли сте видели тамо да ли. Није Вам то познато, добро. Кажете да сте тамо јели, вечерали јагњетину, ручали, шта ли, па да ли је било неког непознатог ту, неких људи који су Вама били непознати, неке јавне личности.

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: ја сам то питала?

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Рекао је на Ваше питање једно, каже питајте господина Маровића, јел тако рекао. А, Мартића, е онда је у реду. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала, изволите?

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сведок има нека сазнања да се причало, они који су гледали касету, да је нешто скидано са касете, уклањано, додавано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се причало да је нешто додавано на касети, да је преснимавано са те касете?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Не знам то верујте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала, браниоци изволите?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Кад је он то чуо од тих стрина у селу, каже, да су гледале ту касету у односу на то кад су се они вратили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже, одмах кад су се вратили да је донео касету и да су је гледали?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Шта то значи одмах, сат времена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После ког времена, то од повратка се?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Па можда једно месец, два дана, тако, то је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После терена?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Не знам тачно сад ја, можда и три, било је, дешавало се.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли може да именује једну од тих жена, стрина у селу која му је то рекла да је то видела, једну да именује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам га питала?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Каже мало је село зна све људе. Да ли може да именује било коју жену,

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Могу да именујем моју жену, прву жену, с њом више не живим, она се Ана зове, она ми је рецимо то пренела и она ми је то рекла.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А где живи Ана.

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Живи у Немачкој, сад моментално.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Каже да је контактирао са тим адвокатом Енвером, колегом из Тузле, колико пута је, дал је више пута Енвер долазио у Шид.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је уопште, да ли сте Ви контактирали тако што сте Ви ишли код Енвера?

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Ја полазим од тог из истраге што је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или је Енвер долазио у Шид, то нисмо питали?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: ја сам у Шпионици, то јест у Тузли, био код господина Енвера, он никад није био, што су моја сазнања, он никад није био у Шиду, колко ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, тако сам ја схватила?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја се извињавам, само да погледамо транскрипт, ја мислим да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, он је ишо тамо, није нигде било да је он долазио?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је он када је ишао у Тузлу ишао сам код тог адвоката Енвера или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ишли с неким или сте ишли?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: С породицом.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А када је то било ако може сведок да се сети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате кад сте то ишли?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: То је било прије 2006., 2005., 2004., у 12 месецу сам тамо био, 2004., на 2005., био сам тамо скоро једно месец дана, можда и више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: У Шпионици ту код тих жениних.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, пита Вас адвокат кад сте ишли у Тузлу?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Тад сам био, кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то дал знате, у дванаестом месецу?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Тад сам био, тад сам контактирао с њим, у дванаестом месецу 2004., мислим да је тако било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли су они за време тих контаката разговарали о рату о било чему, дал је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте колко пута били код њега у Тузли, један пут?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Па био сам два, три пута, сам био ја баш код њега у Тузли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Сем тих проблема правне природе, јесте ли причали нешто у вези ратишта у вези неких?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Не.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја Вас молим судија, ми смо овде саслушали претпостављам да ћете Ви то у оквиру доказног поступка колико је то битно, али мислим да је тај пут касете евентуалне, битан, с обзиром на исказ других сведока који су сведочили у погледу начина и целе те приче у Шиду око касете, поготово овога, Џафера, који каже да је долазио и тако интересовао, да предочите те исказе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ја сам му предочила, уоштено?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да, уопштено, евентуално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не именично, рекла сам да га спомињу?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ће бити у погледу предлога за суочење на те околности. Међутим.

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Ја се извињавам, могу ја да поставим питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево само да заврши адвокат, па ћемо да видимо. Изволите?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: У истрази није спомињао па га ја сада питам, зашто јел истражни судија га је баш питао то у погледу касете, када је он чуо први пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све детаљно, јесте?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Дал је рекао, јесте. Данас први пут спомиње да је он разговарао са Слободаном Медићем о касети, та два, три месеца после, кад је наводно чуо од тих људи, тих страна у селу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па зашто није то рекао истражном судији, то питате?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питате што то није рекао истражном судији јел?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па вероватно га није питао. Данас сте нам заиста први пут рекли да сте причали са Медићем о томе и да сте га то саветовали, али то не видимо да сте рекли истражном судији?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Па не знам, можда сам, можда није било битно па нисам то споменуо али, гледајте, Медић Слободан је ту, он може да потврди то да ли сам ја био код њега или нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то ћемо на крају?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Он то зна, он и његов отац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, јел има још?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро. Шта је он видео и откуд он зна да је та касета о којој он говори '92., иста та касета коју је он гледао на телевизији, за коју каже да се види оно што се види, јел он сигуран да је то управо та касета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумете шта Вас пита адвокат?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Спомиње '92.годину, ја ту не видим никако '92, годину.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не, то кад се вратило са терена, када.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он Вас пита, адвокат, значи да ли сте Ви сигурни да та касета коју сте видели на телевизији?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Управо та коју су.

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Не, нисам ја сигуран, ја сам то видео на телевизији и видео сам овако, мало, ал дал је то та иста касета, откуд ја могу знати.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро, хвала. Ово сам питао јер мој браћеник неспорно тврди да је била касета, али да та касета која се гледала није садржавала тај снимак, зато сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала, изволите?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Да се надовежем на ово питање које је колега Перковић поставио, да ли је њему неко рекао шта та касета садржи, када је било тих поговарања о њеном постојању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је да су стрине, тетке, они су му рекли о садржају?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Питам у погледу садржаја. Шта је то садржано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то сам питала ја, рекао је да оне су му рекле, а сад Вас адвокат пита а шта су Вам рекле, шта садржи та касета?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Па то што сте ви сви гледали господине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро наведите шта је то то?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Па та стрељања и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Да ли сте Ви, да ли је сведок покушао евентуално након тих сазнања на било који начин да дође до касете, да види заиста шта то садржи, та поговарања могу да буду тачна или нетачна, дакле да ли је он покушао да дође до те касете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте покушали да дођете до касете?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Не, ја сам могао да имам тад у том моменту, али нисам желео и нисам хтео.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: У чему је разлог ако је тачно то што он говори, да сугерише Слободану Медићу да то склони.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то сам га ја питала, то је он објаснио?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Јер он заправо ни не зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али сад сам баш то питала, неколко пута, објаснио је?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Рекао је сведок да познаје Душка Косановића «Сову», у каквим је односима био са њим. Рекао је да су они.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту у месту?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Комшије, да су из истог места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да и да му је овај дао, помагао?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Да су.

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Ми смо игром случаја из истог места, пошто је он ту доселио пре него ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У каквим сте односима, јесте ли блиски пријатељи били или сте се познавали овако?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Помогао ми је, кажем помогао ми је моторном тестереом, вако, нако, нешто смо радили око тих пчела и шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, значи дружили сте се у том смислу?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Да.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Ја бих молио да сведока питате за његов лични став, јер односи и пријатељства су личне природе, каква су његова размишљања, да ли би Душко Косановић из тих њихових односа који су били успостављени имао разлога на било који начин да му нешто импутира, да му ставља нешто на терет, да га доводи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел нисте били у свађи, или сте били?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Да, да га доводи у везу са нечим што.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли у једном моменту ступили у неке лоше односе после тих свих да кажемо заједничких?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Не, нисмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Ви мислите, да ли он има неког разлога, или било ко од других сведока који су саслушани који Вас спомињу?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Гледајте, ми од тада, ми не контактирамо више нити ја знам где је он тачно, не контактирамо, нит знам, конатактирао сам с његовим братом док је био тамо, и он је отишо за њим исто у, Косановић Живко. Док сам контактирао с њим, с његовим братом, контактирао сам и чуо сам од прилике где се налази, шта ради и тако и зато имам доста сазнања преко његовом брата, где је, куд је и шта је, а сад опет имам сазнања од једног другог човека где је сад моментално и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, значуи нема разлога рекао је?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Председнице већа ако ми дозволите, ја бих само један део, хоћете то Ви учинити или ћете мени дозволити, да предочимо један део исказа сведока Душка Косановића који казује нешто врло директно када је у питању овај сведок, па ако ми дозволите ја бих то прочитао, да Вам само кажем, то је 11 страна исказа Шандор Данила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То имам ја реците, па то сам му сад ја предочила, баш сам то и прочитала?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Ја бих, Ви сте то у једној општој формулацији, ако дозволите ја бих Вас само замолио да то учините тачно онако како је сведок то рекао, дакле од оног дела где је констатовано питање истражног судије које почиње «добро, ево шта каже Косановић Душко», па Вас молим да наставите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Значи знате Косановић Душка», «да, ја знам Сову, али нисам знао да му је име Косановић, то је овде поменуто, али нисам знао пре, ја сам сада, то, нисам знао, само надимак знам да је «Сова», «добро, ево шта каже Косановић Душко», то је оно што сам Вам ја мало пре предочила, «говорећи о

продаји касете, говори о четири профитера и сада на питање ко су ти профитери каже», «Гркинић Мирослав, Дане Шандор, Перо Кеџ и Буца Црнобрња», «откуд касета код њих» и он објашњава «сада Гркинић Мирослав је заједно са тим Буцом вршио нека ископавања у Хрватској, они су углавном радили за паре, проналазили су гробнице и ово, оно, а Гркинић се из Шида доселио у моје село и тражио ми касету, они су ту касету однели једном адвокату, то је био друг од Данета Шандора, тај адвокат коме је Дане Шандор спасио сестру, он је муслиман и спасио му је сестру, тај адвокат је био председник суда тамо у Тузли, та касета је предата у Трибуналу», то тврди Косановић Душко. То сам Вам ја мало пре исто, само мало другачије, нисам Вам баш читала иначе иста је суштина?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Јесте председнице већа, тачно је рекли сте, али дакле Душко Косановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, можете ли да?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Са њим у добрим односима за кога би се рекло да нема разлога да га терети тврди да је управо он тај профитер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви можете да дате коментар на оно што сам Вам сад причитала?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Па јесте госпођо, ја сам профитер, продао сам стан да бих живео сад у селу, сад живим у селу орем, копам, раним свиње, ето то је тај ратни профитер, који стоји преко пута Вас. Којег је пријатељ довезо прошли пут, прошли пут сам био у папучама сад имам патике, прошли пут нисам имао, сад имам патике, дошао сам у патикама, човек ме довезо овамо, јел немам новаца, разумете.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Председнице већа, да ли био могао да се сведок одреди лично према томе, зашто би то тврдио Душко Косановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питала сам то?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Има ли образложење неко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Од када почињу ти финансијски проблеми његови, ако можемо да знамо, јер пут ове касете се повезује потенцијално и сам је сведок рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је лична ствар, финансијским проблемима не бих могла да питам сведока?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Дозволите само да направим контекст питања, па ћете одлучити Ви, ја ћу поштовати Вашу одлуку. Сам сведок је рекао да су се спомињале неке баслословне цифре милион евра, два милиона, да се буквално лицитирало са тим, колико је та касета вредела на тржишту. Моје питање гласи, да ли је он имао у време тих прича о касети било каквих финансијских проблема, јер он каже једнога тренутка долази у финансијске проблеме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У време те касете да ли је имао финансијске проблеме?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је доста лично, верујте, врло лично питање да питам неког за финансијске проблеме, сведока?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Знате зашто, ја ћу поштовати Вашу одлуку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате, да је то окривљени и некако, стварно?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Идеја мога питања ја ћу покушати да преформулишем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако можете на други начин, овако не бих могли да му поставимо?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Покушаћу да преформулишем. Идеја питања је следећа да Душко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја Вас потпуно разумем, све ми је јасно, Ваша идеја потпуно ми је јасна али мислим да је питање лично веома, и да не бих могла поставити га сведоку, ако можете на неки други начин да га трансформишете?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Бојим се да не могу, повлачим онда питање, једноставно, повлачим питање, једноставно немам. Он помиње адвоката Енвера из Тузле, да ли зна како се он презива.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате презиме?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се презива?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Хогић.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Он је у свом исказу рекао два презимена, да ли би то могло да буде и Хоџић.

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Не, Хогић, ја тачно знам да му је презиме Хогић, Енвер Хогић. И знам сад могу отићи код њега, не морам ни ићи у Шид, могу овде преко у Тузлу, знам где му је канцеларија.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Сведок је рекао да је тада био у Шпионици са породицом и да је било некаквих имовинских ствари које је требало да рашчишћава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, јесте?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: И да му је требала услуга поменутог адвоката, да ли је ту време постојао тим поводом неки предмет у неком суду у Тузли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се водио неки поступак у Тузли, мислите у вези са њим?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Водио оставински поступак или били какав, кривични, парнични?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Против мене или за мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У вези са Вама?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Везано за Ваш проблем који сте разрешавали са адвокатом.

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Па за жену, то је за жену не за мене, ја сам, жена је тамо наследила нешто од бабе, деде, стрине, тетке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У вези Вас лично није се водио, у вези Вас лично. Није?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Да ли је поводом супруге његове и тог њеног проблема вођен неки поступак у Тузли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел вођен неки поступак оставински, парнични било какав?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Вођен је у вези, мислим баш питамо глупости и причамо глупости, ја сад морам да причам да женина баба има наследство, да је она имала проблеме, па тамо, па вамо. Ја бих желео да господин адвокат директно пита Гркинић Мирослав шта га мучи, шта њега интересује, нека ме пита, немој ме питат, јел ја спавам са женом ил не спавам, то је мој проблем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вам кажем нешто?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Пријатељу драги питај ти мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало сада, само мало се зауставите, чекајте, добро је доста?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Пардон.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Веће ће проценити које питање је глупо а које није, значи нећете Ви процењивати питања, значи вероватно има неке везе чим Вас то нешто пита, можда Ви не видите овако сада у овом Вашем својству и стању у којем сте

сада. Ми ћемо да одбијемо питање које сматрамо да је глупо, јел тако, а Ви ћете одговарати само на оно што Вас питамо?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Договорено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи вођен поступак или није, Ви кажете да или не, и ништа друго?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Изволите даље?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Па управо то питање које сам поставио нисам добио одговор, ја ништа нисам од овога што је сведок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вођен је поступак, да, у вези са женом?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Вођен је поступак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Добро. Тај поступак је као његов правни заступник водио адвокат Хогих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не његов, женин.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Пардон, предмет његове супруге.

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Ја се извињавам, вођен је поступак за покојну бабу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, све нам је јасно, у реду, добро?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Жена је моја једна од потенцијалних наследника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знамо то, па знамо то, у реду?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: И последње питање. Ви сте га то детаљно питали, овде је у питању дакле и комплетан кредибилитет сведока, онога што је он рекао а и из онога што према мом скромном мишљењу није рекао а дужан је, већ, истражни судија га је упозорио, «господине Гркинићу».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми само која је страна?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Прва страна, други пасос.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: О томе сте већ Ви и питали сведока, уважена председнице већа, каже «господине Гркинићу, Ви сте дужни да говорите истину, ништа не смете прећутати», ја бих молио само да сведок он није правник, како је човек сам рекао, како образлаже своју тезу да је онда могао да говори неистину, да ето сада ћу говорити истину, а већ тада је врло прецизно био упозорен да је дужан да казује истину и оно што је за концепцију моје одбране битни, и да ништа од онога што му је познато несме прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснио је, на почетку сам га питала?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Да ли има ичега тачно, то је последње питање, да ли има ичега тачно у казивању Косановића о његовом наводном, то каже Косановић, да не буде забуне да говорим ја лично, да ли има ичега тачно у тврдњи Косановића, са којим је он био у добрим односима, о некаквом прекопавању гробница у Хрватској у циљу неких економских разлога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли ту неке тачности, у том делу. Да сте Ви учествовали у томе. Само реците имате, немате?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Господа из Државне безбедности су били код мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте ми спомињати, питам Вас ја?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Они су разговарали самном о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам Вас то питала, питала сам Вас да ли има нешто тачно у томе, Ви кажете има или нема и ништа даље?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Само још једно, да ли је неко долазио код њега сем људи из Државне безбедности, да ли је имао контакта са људима из Хашког трибунала, директно или посредством службе Државне безбедности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали контакта са Хашким трибуналом у било којој фази?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте, добро, хвала. Изволите?

АДВ.ФАЈФРИЋ ЖЕЉКО: Само једно питање. У једном моменту он је говорио да он касету није предао, да није продао и да је продао био би девизно поткован, тако некако је рекао. Е сад моје питање је, зашто он каже да би био девизно обезбеђен да је продао ту касету, дали је њему познато да тај који је продао касету добио неке девизе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле Вам то, да ли можете да се изјасните о томе, о тој поткованости?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Па господин Косановић живи у Холандији по мојим задњим сазнањима чујем да је преселио у Енглеску, значи тамо је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По томе закључујете?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Па јесте, по томе закључујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли има још питања. Да ли оптужени имају питања за сведока. Изволите?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРА: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан, изволите?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРА: Добар дан и господину Гркинићу.

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Добар дан.

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРА: Прво питање. Да ли може да се изјасни о свима нама овде што смо на оптуженичкој клупи, ко смо и какви смо по његовом сазнању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете нешто да кажете, кад бих Вас сад појединачно питала о сваком од њих о Слободану Медићу, Пери Петрашевићу о свима редом, да ли би могли рећи нека Ваша запажања, карактеристике?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Па познам људе дуго година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта би рекли, управо зато што их познајете?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Не знам шта је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав Вам је Слободан Медић, шта би рекли добар човек, нје добар, овакав, онакав, шта би окарактерисали некога, знате кад Вас неко пита за некога?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Слободан Медић, ми смо њега звали «Џигом», а то је био један код нас лажов један. Ето тако је Слободан Медић, волео је да лаже, тад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сем тога, да ли је имао још неку особину?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Па ми смо га тако знали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По томе, немате ништа друго?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Па тако смо, у селу се ми сви знамо, разумете. Ја, сигурно да Пера алудира на то, ја мислим да је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За Перу Петрашевића, шта би рекли?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Па сматрам га часним и поштеним момком, часно, поштено, стао је пред овај суд, признао је то што је урадио, неко му је наредио он је то урадио, колко је крив то ћете рећи ви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, за Медић Александра?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Па исто тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Добар момак, прави, исправан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Ви знате Вуков Александра?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Како не. Знам му и оца и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта бисте за њега рекли?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Мајку, знам и њега. Добар момак, прави, честит.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Медић Бранислава?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Нешто, само што може да ти се деси у животу да имаш таквог поред себе. Прави један, најисправнији човек којег ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРА: Споменуо је да смо се у обезбеђењу мењали. Да ли може да спомене ко је по његовом сазнању био често у том окружењу Слободановом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, то сам га ја питала. За Вас је рекао, за вас четворицу је рекао да сте били стално?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Па мењали су се, нису били стално, пардон.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да су они углавном били стално, а неки су се мењали. Па шта је сад?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: И они нису неки поједини били, то се, ко ће то све запамтити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био неки стални, рекли сте да јесте, и рекли сте да су они били стални?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: На терену, онда кад се дође са терена, не буде, буде неко други, трећи, онај оде тамо, онај вамо, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРА: Да ли зна можда кад сам ја почео да радим у обезбеђењу Слободана Медића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате. Ако знате знате, ако не знате није ништа?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Ја мислим да је господин Петрашевић био код Аркана, па сте онда прешли код Медић Слободана, са мојим сазнањима, да сте били код Аркана у јединици а да ли је то било '94.године, или '95., не знам тачно, мислим тако да је нешто, не могу сад тачно да тврдим али знам да је дотични био у другој јединици па је прешао код Медића.

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРА: Да ли познаје ДрагиШу «Лекија».

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Да. То ми је кум, како не бих га познавао.

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРА: А да ли је можда тачно да сам уместо њега ја дошао на то место.

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Да.

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРА: Добро. Још једно питање само. Да ли је Сова био са сведоком у Тузли, односно Косановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питали смо га више пута и он је рекао да није никада био.

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Не, не.

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРА: Не. Да ли зна везано за то, да ли сам ја можда нешто претио Косановићу.

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Па чуо сам неку причу, тамо по селу причало се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Да му наводно претиш. И не само њему, већ као и мени, премда ја нисам зато давао, према томе опходио сам се сасвим нормално, као да ми неки и не прети или прети, не знам.

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРА: Косановић је споменуо да смо се ми срели једном приликом у возилу, кад си ти возио њега, и да сам ја тада претио, да ли је то истина.

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Не, ја се тога не сећам.

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРА: Немам више питања. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам. Да ли има неко још од присутних, оптужених, питања за сведока. Нема, имате ли Ви нешто да кажете што Вас нисмо питали?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Немам шта да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Трошкови Ваши за долазак до Београда и назад на које имате право, на карту, колико износе и да ли их тражите?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Па тражим, што више то боље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико су Вам, па не може што више, онолико колико је карта, аутобуска до места где сте.

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: То је јако мало, ауто се плати више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па суд молже признати карту до тамо и назад, па јел знате колико је?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Не знам. Кад сам дошао аутом како да знам, довезо ме пријатељ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па од прилике колико, можете нам рећи?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Па немам појма, задњи пут сам добио 1.000,00 динара. Кад сам био задњи пут, добио сам судских трошкова 1.000,00 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок тражи трошкове на име превоза од Шида до Београда и назад у износу од 1.000,00 динара.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Додељују се трошкови сведоку у износу од 1.000,00 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ћете добити сад после суђења, сачекајте, па ће Вам доделити. Немамо више питања за Вас, хвала Вам можете да идете. Питања нема.

СВЕДОК МИРОСЛАВ ГРКИНИЋ: Хвала и вама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Други сведок нам није дошао до сада, јел тако. Значи остаје нам, онда смо ми за данас завршили. Да, да како да не, што се тиче овог дела који смо планирали, рекли смо данас да ће бити предлога. Јел имате пуно предлога да правимо паузу или.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Ја сам то у виду поднеска доставио суду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Дозволићете ми само да то прочитам, ако за неки предлог буде требало судском већу додатно образложење спреман сам да пружим, ако не онда ћу се задржати само на ономе што бих прочитао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, само да почнемо од тужиоца, да ли можда, сагласни сте са овим да се прочита. Пуномоћници немају предлоге сем оних који су били са прошлог претреса. Добро. Ево извињавам се, пошто колега предлаже да направимо паузу, направимо паузу у трајању од 15 минута, не Ви него колега из већа?

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се прекине главни претрес у трајању од 15 минута, ради паузе за одмор.

Настављено у 12.00 часова, после паузе за одмор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, значи дошли смо до предлога, изволите, имате Ви, изволите?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: У својству ангажованог браниоца, другооптуженог Петрашевић Пере и четвртооптуженог Вуков Александра предлажем да се у току доказног поступка саслушају следећа лица у својству сведока:

-Смајић Зоран, Ковинчић Дејан и Ковљен Предраг, сви радници СУП-а Сремска Митровица, а у циљу утврђивања чињеница везаних за начин и околности под којима је везано за конкретну кривично-правну ствари лишен слободе другооптужени Петрашевић Перо.

-Гаврић Драгана из Суботице, улица Браће Радића број 136/8, на околности поступања другооптуженог Петрашевић Пера, као припадника других јединица, ратних јединица на територији Западне Босне, током ратних догађања на територији бивше СФРЈ,

-Шимшић Предраг, из Зрењанина, улица Пушкинова бр.12, на околности друштвено афирмативног ангажмана другооптуженог Петрашевић Пера, као члана КАРП Федерације,

-Радиновић др.Радована, генерал-потпуковника у пензији, професора стратегије на Високим војним школама, из Београда улица Јурија Гагарина број 177/11, на околности који се тичу града Сребренице, као заштићене зоне током ратних дејстава на територији бивше Босне и Херцеговине као и на околности које се тичу разјашњења садржине појма паравојна формација, појма који по мишљењу одбране нема јасно дефинисану правну, односно међународну правну садржину.

Такође предлагемо да се у току доказног поступка изврши увид те да се прочита садржина следећих докумената које ћу ја сада приложити суду,

- 1. Војне књижице, издате на име другооптуженог Петрашевић Пера, бр.121927 од 18.02.1086.године из које је између осталог видљиво да је другооптужени Петрашевић Перо носилац значке примерног војника,**
- 2. Извештај Шаранске федерације Србије и Црне Горе, снабдевене одговарајућим печатом и потписом Предрага Шимшића, то је једна спортска асоцијација, која говори о друштвено афирмативном ангажману Петрашевића након свих ових догађања,**
- 3. Решење Савета министара, Министарство за људска и мањинска права, бр.210-364/2-204/06 од 19.03.2004.године, снабдевено печатом и потписом Министра Расима Љајића, из ког је видљиво да Шаранску федерацију Србије и Црне Горе, заступа и представља Перо Петрашевић као председник Управног одбора,**
- 4. Статут Шаранске федерације Србије и Црне Горе, ће такође бити приложен.**

Напомињемо да остајемо код свих досадашњих предлога у погледу којих није донесена одлука поступајућег суда. Оне адресе уважена председнице већа које смо могли да прибавимо ми смо и доставили уз овај поднесак а за оно што нисмо успели да прибавимо адресе, најљубазније Вас молимо да то учините службеним путем и да покушамо да дођемо до адресе сведока које смо предложили, наравно уколико суд наше предлоге буде уважио. Евентуалне нове предлоге за извођење доказа поднећемо на одговарајући начин поступајућем суду до окончања доказног поступка а сагласно одговарајућим одредбама Законика о кривичном поступку. Ја сам спреман уколико процените да је то неопходно да пружим образложење за све или за поједине ове предлоге, ишао сам најкраће могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја вас најлепше молим да не причате за време суђења?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Дакле, уколико процените да би требало додатно неко објашњење ја сам спреман, али просто да не бисмо оптерећивали главни претрес, ја сам ово учинио у најкраћим, у најкраћој могућој форми, са дакле личним изворима доказа, са писменим доказима и шта би требало утврдити њиховим основама. То је то, ја ћу то Вама сада да предам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду хвала, да ли имате Ви предлога, хвала. Хвала. То ћемо фотокопирати да доставимо тужилаштву и другој страни. Изволите?

НАТАША КАНДИЋ: Ја бих питала суд, да ли сте упутили Комисији Владе Републике Српске за Сребреницу допис за достављање допунског извештаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесмо. Јесмо ли добили извештај. Нисмо добили, али смо упутили још одавно?

НАТАША КАНДИЋ: Јучер смо сви примили овај допис од Одељења за истраживање ратних злочина о јединици Шкорпиони. У том допису има много мање података него што је службено достављено у предмету «Подујево», па је онда добро да знате да тамо има више података који су службено достављени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, па. Па то су нам доставили, не можемо ми мењати допис?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, доставићемо ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, Ви приложите, а оно што су они доставили?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Доставићемо ми тај допис.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То није проблем, али оно што су написали, не можемо ми да мењамо. Добро, ако нема никаквих других предлога.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се данашњи главни претрес одложи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Извињавам се, тужилац у вези предлога, пошто је пуномоћник одмах кренуо, па сам Вас прескочила, извините?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Оптужени Петрашевић је објаснио неке чињенице, које сад цењени колега бранилац хоће да докаже уз помоћ ових сведока. Тужилаштву су познате те чињенице и он и прихвата, то је везано за његово понашање пре хапшења и у току хапшења, ја мислим да ћемо ми прихватајући то чинити непотребним да се ови сведоци саслушавају везано за те важне ствари. Што се тиче његовог друштвено корисног рада, мислим, и то нам је познато, а самом чињеницом презентирања писмених доказа то се може несумњиво и верификовати, па у том смислу прихватамо те писмене доказе. У односу на саслушање генерала Радиновића везано за дефиницију паравојне јединице, ми имамо свој став, колега је сам рекао да то, да дефиниција не постоји у верификованом међународно-правној терминологији, то је потпуно могуће, ми немамо ништа против да се тај сведок саслуша, мада сматрамо да је непотребно. Па у том смислу предлажем да се ови сведоци-полицајци, везано за понашање оптуженог Петрашевића не саслушавају јер то је неспорно, а ове друге предлоге прихватамо уз резерву везано за саслушање сведока Радиновића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

Заменик тужиоца за ратне злочине изјављује да што се тиче предлога за саслушање сведока сматра да саслушање ових сведока је непотребно обзиром да што се тиче тужилаштва околности на које би се ови сведоци саслушавали су у потпуности неспорни.

Слаже се са предлогом браниоца да се у доказном поступку изведе читање писмених доказа који су приложени суду а што се тиче саслушања сведока генерала Радиновића, оставља суду на оцену, а наиме наводи да се не противи саслушању овог сведока сем што сматра да исказ овог сведока нема релевантног утицаја на правно и чињенично стање у овом кривично-правном предмету обзиром да дефиниције које је он поставио у међународном и ратном праву нису опште прихваћене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Наравно ја поштујем став тужиоца, али сад пошто сам најкраће могуће ишао желим само да за поједине предлоге дам само у једној реченици образложење. Тачно је да је неспорно да се Петрашевић сам јавио већ по сазнању да је тражен од полиције, али за нас је битан детаљ који поткрепљује садржину његове одбране, је чињеница да се он у том тренутку када је добио то сазнање налазио на територији Републике Хрватске и мислим да бар један од ових сведока не би оптеретио судски поступак, а имали би смо врло јасну потврду свег онога што је у том делу казивао у својој одбрани. Оно што је за нас изузетно важно је сведок Гаврић Драган, ми смо ту рекли на околности поступања другооптуженог Петрашевић Пера као припадника других ратних јединица на територији Босне и Херцеговине, покушаћу само најкраће да Вам кажем о чему се ради. Петрашевић Перо је тамо имао командну улогу, тамо је, значи командну позицију, на тој територији је било такође ратних заробљеника и врло је битно да се осветли ситуација када је он био тај који је одлучивао по командној линији шта чинити са њима има битну специфичну тежину за оцене његове позиције према одбрани коју је дао сада, када је како он то каже извршавао добијена наређења и мислим да је то изузетно важан сведок. Ја нисам само генерал-потпуковника Радиновића предложио да би нам он овде одговорио за термин паравојна формација, у међународном јавном праву дефинисано је одговарајућим међународним актима шта је тероризам, шта је герила, али нигде нема дефиниције паравојне формације. Мислим да је то врло битно ако пођемо од тезе да је паравојна формација она формација која је изван сваке политичке и војне контроле, онда би у неколико оптужни акт био доведен у питање, ако је тачна та дефиниција, да ја паравојска оно што је изван политичке и војне контроле онда један део оптужнице где се каже, по наређењу НН старешине Војске Републике Српске, би био у противности да су они били паравојна формација. Наравно није само то идеја одбране то је само, би било успут да искористимо професорско искуство генерал-потпуковника који је предавао на Високим војним школама, али наша идеја је и следећа, да се објасни правна природа заштићене зоне Сребреница и да се објасни ко се заправо када је дошло до тих свих догађаја могао да тако кажем, извлачити са те територије једном путањом и ко се и због чега извлачио другом путањом. Дакле, то се онда поставља отворено питање, наравно суд ће то ценити, да ли се овде могу третирати као цивили или као евентуално ратни заробљеници. То не мења у погледу запрећене казне ништа, али мења врло битно јер то дотиче оптужни акт. Ако су то били цивили онда заиста би били сумње да постоји и ово кривично дело које је тужилац ставио на терет, а уколико бисмо евентуално у склопу свих доказа па и казивањем генерала Радиновића дошли до тога да је евентуално та путања кретања из заштићене зоне, поједине групе људи била само оних који су били војно ангажовани, онда би по мени долазила у питање теза из оптужног акта о ком се кривичном делу ради. Нама је битно да полемишемо са оптужним актом, не само у правцу да ли је по чињеничном супстрату све то тако, ми полемишемо са оптужним актом и у формално-правном смислу и мислим да су ова питања која би могла бити битна. Наравно, мени не остаје ништа друго, да поштујем одлуку већа, али сам само овим кратким образложењем хтео да укажем на посебно битно за нас, сведока Гаврић Драгана и управо Радиновић др.Радована. Хвала Вам лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Да ли има потребе да се изјасните на ово образложење. Добро.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се данашњи главни претрес одложи а следећи се заказује за:

25. и 25.09.2006.године у 09,30 часова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам само, пошто ми делимо суднице и доста је проблематично стање па имамо те термине а мислим да је у судници број 1. ја сам питала све што имате од предлога, све што имате износити на крају, није проблем?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Ја предлажем, без обзира на јуче исказ вештака, професора Александрића и на оно што је он рекао, са истим образложењем које смо и до сада дали, и ја сам напосто дужан да Вам предам један документ Ви ћете погледати и видети о чему се то ради, само као детаљ који би евентуално могао одредити суд о погледу доношења одлуке о укидању притвора у односу на четвртооптуженог Вуков Александра и у погледу евентуалне супституције наведене мере, која је најтежа мера процесне природе, неком другом лакшом мером, јер одбрана заиста сматра да су се за то стекли сви услови. Знајте, само здравствено стање, само по себи ex lege није разлог нити за одређивање нити за укидање притвора, то је овом браниоцу потпуно јасно. Ми смо покушали само да укажемо на неке ствари које су очигледне. Ја јучер, рекао сам, из протеста нисам хтео да постављам таква питања јер заиста можда мало овако грубо звучи, али дозволите ми, да би неко заиста пожелео да буде Вуков Александар, кад је то све тако дивно и красно, али кажем остављам Вама, ја ћу Вам предати и овај документ, Ви ћете видети о чему се ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Мени је то дато да приложим овде и ја вршећи функцију одбране предајем то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Бранилац оптуженог Вуков Александра адв. Левајац прилаже суду поднесак у облику укоричене велике свеске са насловом «Петиција за Вуков Александра» и предлаже да се у односу на овог оптуженог укине притвор са образложењем које је већ претходно дато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче изволите, изјасните се на овај предлог?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја на жалост не знам садржину тог предлога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Петиција пише, не знам ни ја?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па молим суд да ми достави да проучим, ја ћу у најкраћем року моћи да се изјасним у вези тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Заменик тужиоца за ратне злочине моли суд да му достави овај поднесак под називом «Петиција» како би се могао изјаснити о предлогу браниоца оптуженог за укидање притвора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У овом моменту се значи нећете изјашњавати, тако да онда нећемо ни ми одлучивати. Значи за:

25. и 26. 09.2006 године у 09,30 часова у судници број 1.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још једном ћу вам само рећи да значи се припремите што се тиче налаза вештака, што се тиче ЦД-а, ако имате било какве примедбе у међувремену да доставите суду да би евентуално контактирали са вештаком, а како немате онда ћемо на претресу да обавимо саслушање вештака између осталог. Толико. У међувремену ћемо одлучити па ћемо Вам саопштити до следећег, пошто нам је то ипак релативно ускоро, у току истог месеца. Хвала Вам, довиђења.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА